Dosarul nr. 3r-313/25; (2-25055292-02-3r-28052025)
Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Râșcani (judecător Gandrabur Marcel)

D E C I Z I E

10 iulie 2025 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

în componența:

Președintele completului, judecătorul Mîra Ghenadie
judecătorii Bostan Angela și Dașchevici Grigore

examinând recursul depus de avocatul Croitor Alexei în interesele recurentului Saranciuc Victor, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani din 07 mai 2025, prin care a fost respinsă cererea reclamantului privind suspendarea executării actelor administrative contestate,

în cauza de contencios administrativ la acțiunea înaintată de Saranciuc Victor împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale și Ministerului Muncii și Protecției Sociale al Republicii Moldova cu privire la obligarea emiterii actului administrativ individual,

a c o n s t a t a t:

Circumstanțele cauzei:

La 23 aprilie 2025 Saranciuc Victor a înaintat o acțiune de contencios administrativ împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale și Ministerului Muncii și Protecției Sociale solicitând:

- anularea actelor administrative individuale: răspunsurile Ministerului Muncii și Protecției Sociale nr. S-356/25 din 20.02.2025, nr. 16/1838 din 10.04.2025, răspunsurile Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. S-104/25 din 12.02.2025, nr. 445/25 din 28.03.2025;

- obligarea Ministerului Muncii și Protecției Sociale și Casei Naționale de Asigurări Sociale să examineze cererile lui Saranciuc Victor, cu emiterea actului administrativ privind indexarea pensiei de dizabilitate stabilite lui Saranciuc Victor cu 100% conform art. 13 din Legea nr. 156/14.10.98 privind sistemul public de pensii și efectuarea unui recalcul a pensiei din 01.04.2023. Concomitent cu înaintarea acțiunii s-a solicitat suspendarea actelor administrative individuale: răspunsurile Ministerului Muncii și Protecției Sociale nr. S-356/25 din 20.02.2025, nr. 16/1838 din 10.04.2025, răspunsurile Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. S-104/25 din 12.02.2025, nr. 445/25 din 28.03.2025.

Poziția judecătorului instanței de fond.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani din 07 mai 2025, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea depusă de Saranciuc Victor cu privire la suspendarea actelor administrative individuale.

Solicitarea recurentului:

La 20 mai 2025 avocatul Croitor Alexei, în interesele recurentului Saranciuc Victor, a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani din 07 mai 2025,

solicitând anularea încheierii primei instanțe, cu emiterea unei noi încheieri prin care să fie admisă cererea privind suspendarea executării actelor administrative contestate.

Termenul de declarare a recursului:

În temeiul art. 242 Cod administrativ, recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată, în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic.

Din materialele cauzei rezultă că încheierea contestată a fost emisă la 07 mai 2025, iar cererea de recurs a fost depusă la 20 mai 2025, astfel Colegiul conchide că recursul a fost declarat în termen.

Argumentele părților:

În motivarea recursului declarat, recurentul a invocat că încheierea este nemotivată în mod corespunzător, contravenind dreptului la un proces echitabil, consacrat de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Instanța nu a analizat argumentele esențiale ale reclamantului, precum caracterul defavorabil al actelor contestate și impactul social și economic grav asupra unei persoane cu dizabilitate. Cererea de suspendare era întemeiată pe existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actelor administrative, precum și pe pericolul producerii unor prejudicii ireparabile. Încheierea contravine jurisprudenței CEDO (cauzele H. c. Belgia, Suominen c. Finlanda, Hiro Balani c. Spania, Buzescu c. România, Fabris c. Franța), care subliniază obligația instanței de a motiva în mod explicit soluția, în special atunci când sunt invocate aspecte legate de drepturi fundamentale.

Susține că instanța de fond a ignorat rolul preventiv al măsurii suspendării, reducând analiza la un formalism contrar spiritului și literei legii.

Comunicarea actelor:

Colegiul a notificat intimatul despre depunerea recursului, oferindu-i un termen pentru prezentarea referinței, însă intimatul nu și-a valorificat dreptul său procedural și nu a prezentat referința, fapt care nu împiedică examinarea recursului în baza actelor anexate la dosar.

Aprecierea instanței de recurs:

Analizînd legalitatea și temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de recurent și a materialelor din dosar, Colegiul consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 241 Cod administrativ, încheierile primei instanțe și ale instanței de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărîre, în cazurile prevăzute de prezentul cod și de alte legi. Încheierile primei instanțe și ale instanței de apel care nu se contestă separat cu recurs pot fi contestate odată cu fondul, dacă prezentul cod sau alte legi nu prevăd pentru încheierile judecătorești nicio cale de atac. Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătorești se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

În corespundere cu art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, examinînd recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă una dintre următoarele decizii: respinge recursul. Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că instanța competentă soluționează recursul împotriva încheierilor judecătorești fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, instanța competentă poate cita participanții la proces.

Din materialele cauzei rezultă cu certitudine că, la 23 aprilie 2025 Saranciuc Victor a înaintat o acțiune de contencios administrativ împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale și Ministerului Muncii și Protecției Sociale solicitând: anularea actelor administrative individuale: răspunsurile Ministerului Muncii și Protecției Sociale nr. S-356/25 din 20.02.2025, nr. 16/1838 din 10.04.2025, răspunsurile Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. S-104/25 din 12.02.2025, nr. 445/25 din 28.03.2025; obligarea Ministerului Muncii și Protecției Sociale și Casei Naționale de Asigurări Sociale să examineze a cererile lui Saranciuc Victor, cu emiterea actului administrativ privind indexarea pensiei de dizabilitate stabilite lui Saranciuc Victor cu 100% conform art. 13 din Legea nr. 156/14.10.98 privind sistemul public de pensii și efectuarea unui recalcul a pensiei din 01.04.2023.

Concomitent cu înaintarea acțiunii s-a solicitat suspendarea actelor administrative individuale: răspunsurile Ministerului Muncii și Protecției Sociale nr. S-356/25 din 20.02.2025, nr. 16/1838 din 10.04.2025, răspunsurile Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. S-104/25 din 12.02.2025, nr. 445/25 din 28.03.2025.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani din 07 mai 2025, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea depusă de Saranciuc Victor cu privire la suspendarea actelor administrative.

La 20 mai 2025 avocatul Croitor Alexei, în interesele recurentului Saranciuc Victor, a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani din 07 mai 2025, solicitând anularea încheierii primei instanțe, cu emiterea unei noi încheieri prin care să fie admisă cererea privind suspendarea executării actelor administrative contestate.

Instanța de recurs analizând materialele dosarului în raport cu normele juridice ce guvernează raportul juridic litigios, ajunge la concluzia că soluția primei instanțe despre respingerea cererii privind suspendarea executării actului administrativ contestat, este justă și legală, aceasta având la bază cumulul dovezilor administrate, cărora le-a fost dată aprecierea juridică cuvenită, iar de către recurent nu au fost prezentate careva probe suplimentare în vederea demonstrării netemeiniciei concluziilor invocate de prima instanță în încheierea contestată.

În conformitate cu prevederile art. 214 alin. (1)-(4) din Codul administrativ, suspendarea executării actului administrativ individual contestat poate fi solicitată de către reclamant instanței de judecată care examinează acțiunea de contencios administrativ. Reclamantul poate solicita instanței de judecată competente suspendarea executării actului administrativ individual pînă la înaintarea acțiunii în contencios administrativ, dacă autoritatea publica învestită cu soluționarea cererii prealabile a refuzat suspendarea sau nu a soluționat cererea de suspendare în termenul stabilit la art. 172 alin. (3).

Instanța de judecată poate dispune suspendarea executării actului administrativ individual din motivele prevăzute la art. 172 alin. (2).

Pentru probarea faptelor, participanții, în locul prezentării probelor obișnuite, pot depune o declarație pe propria răspundere.

Instanța de judecată decide cu privire la suspendarea executării actului administrativ individual printr-o încheiere susceptibilă de recurs, fără citarea participanților la proces. Dacă consideră necesar, instanța de judecată citează părțile pentru audiere în privința temeiniciei cererii de suspendare. Prevederile art. 177 alin. (2) din Codul de procedură civilă nu se aplică.

În interpretarea corectă a normei enunțate, instanța de recurs reține că prin reglementările art. 214 din Codul administrativ, legislatorul a stabilit ca garanție a asigurării legalității - suspendarea executării actului administrativ individual contestat.

Conform art. 10 alin. (1) Codul administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea

unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Conform art. 11 alin. (1) lit. a) Codul administrativ, actele administrative individuale defavorabile sunt actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat.

Colegiul reţine că, suspendarea actului administrativ individual reglementată de art. 214 Codul administrativ, este o măsură urgentă şi provizorie care are finalitatea de a asigura o protecţie efectivă a drepturilor persoanei care invocă încălcarea lor prin activitatea administrativă ilegală a autorităţii publice. Asigurarea protecţiei efective se fundamentează pe art. 3, 36, 39, 40 şi 219 Cod administrativ. Legiuitorul pornind de la principiul asigurării protecţiei efective a drepturilor persoanei, a reglementat expres posibilitatea solicitării suspendării executării actului administrativ individual până la iniţierea acţiunii în contenciosul administrativ. Or, art. 3 Cod administrativ prevede expres că legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinând-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept.

Colegiul reiterează că, art. 172 alin. (2) Cod administrativ reglementează alternativ, dar nu cumulativ, două motive de suspendare a executării actului administrativ individual:

a) existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil;

b) existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

Raportând prevederile normelor legale enunţate la circumstanţele speţei, Colegiul consideră că judecătorul primei instanţe a ajuns la o concluzie corectă despre netemeinicia cererii de suspendare a executării actelor administrative contestate.

Or, scopul instituit de lege a operaţiunii de suspendare a executării actelor administrative, constă în oferirea unei protecţii provizorii drepturilor şi intereselor persoanei prin aplicarea unor măsuri de urgenţă menite să preîntâmpine survenirea iminentă a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil, în privinţa căruia există suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea acestuia.

În acelaşi timp, este important de reţinut că, în conformitate cu prevederile art. 93 alin. (1) Cod administrativ, fiecare participant probează faptele pe care îşi întemeiază pretenţia.

Cu referire la motivul de suspendare prevăzut de art. 172 alin. (2) lit. a) din Codul administrativ, Colegiul reţine ca fiind corecte concluziile instanţei de fond că prin prisma prevederilor art. 93 din Codul administrativ, reclamantul a eşuat să convingă instanţa de judecată de existenţa unor circumstanţe de natură să evidenţieze serioase vicii de legalitate.

Criticile invocate de recurent precum că autoritatea publică pârâtă a emis actul administrativ contestat cu încălcarea legislaţiei în vigoare, nu sunt suficiente pentru a fi apreciate ca suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actelor administrative individual defavorabile contestate. Or, actul administrativ se bucură de prezumţia de legalitate, de prezumţia de veridicitate şi prezumţia de autenticitate, de unde decurge principiul că actul administrativ este executoriu din oficiu (*executio ex officio*) şi imediat, el fiind însuşi titlu executoriu, fără a mai fi nevoie de învestirea lui cu formulă executorie, atât timp cât judecătorul nu a intervenit pentru a paraliza executarea sau pentru a-l anula.

Prin urmare, având în vedere că examinarea cererii de suspendare nu presupune prejudecarea fondului litigiului, instanța având numai posibilitatea de a efectua o cercetare sumară a aparenței dreptului, în prezenta speță, în limitele necesare examinării cererii de suspendare, prima instanță just a concluzionat că nu s-au constatat obiectiv suspiciuni serioase și rezonabile privind ilegalitatea răspunsurilor contestate.

La fel, Colegiul consideră că este corectă argumentarea instanței de fond și despre lipsa unui substrat probatoriu cu referire la pretinsa existență a unor riscuri de producere a prejudiciilor ireparabile prin executarea actului administrativ.

Colegiul reiterează că obiectul examinării în prezenta speță, constituie cererea reclamantului Saranciuc Victor privind suspendarea executării actelor administrative contestate – răspunsurile emise de Casa Națională de Asigurări Sociale și Ministerul Muncii și Protecției Sociale, prin care a fost exprimat poziția autorităților față de cererile reclamantului referitoare la modalitatea de indexare a pensiei.

Din conținutul și natura actelor contestate, rezultă că acestea nu generează efecte juridice negative imediate pentru reclamant, a căror executare să fie de natură să producă un prejudiciu ireparabil. Reclamantul nu a demonstrat existența unui pericol real și concret derivat din continuarea efectelor acestor acte care ar necesita suspendarea lor până la soluționarea fondului cauzei. Mai mult, suspendarea executării actelor nu ar produce, în mod evident, un efect pozitiv concret și imediat în favoarea reclamantului, astfel încât lipsa unor argumente convingătoare în acest sens confirmă că cererea nu întrunește condițiile prevăzute de Codul administrativ pentru aplicarea măsurii suspendării.

Prin urmare, Colegiul constată că cererea privind suspendarea executării actelor administrative contestate, este neîntemeiată și urmează a fi respinsă.

La fel, este relevant de menționat că reclamantul trebuie să țină cont de faptul că în cazul unei eventuale hotărâri favorabile, devin aplicabile prevederile art. 228 alin. (1) din Codul administrativ, în conformitate cu care actul administrativ individual anulat în tot sau în parte de către instanța de judecată, nu produce efecte juridice, în totalitate sau în partea anulată, din momentul emiterii lui.

Conform art. 2006 alin. (1) din Codul civil, (1) Prejudiciul cauzat printr-un act administrativ ilegal sau nesoluționarea în termen legal a unei cereri de către o autoritate publică sau de către o persoană cu funcție de răspundere din cadrul ei se repară integral de autoritatea publică. Astfel, în cazul emiterii unei hotărâri judecătorești favorabile, reclamantul ar avea posibilitate să-și valorifice dreptul său reglementat de Codul administrativ în coroborare cu Codul civil, solicitând compensarea prejudiciului cauzat prin actul administrativ contestat, respectiv va fi restabilit în drepturile încălcate, iar argumentele contrare nu pot fi reținute, întrucât sunt lipsite de justificare, având caracter declarativ.

Prin urmare, în cazul emiterii unei hotărâri judecătorești favorabile, reclamantul va fi restabilit în drepturile încălcate, iar argumentele contrare nu pot fi reținute, întrucât sunt lipsite de justificare, având caracter declarativ.

Alte argumente invocate de recurent în susținerea poziției sale, nu pot fi reținute de instanța de recurs, deoarece se combat cu cele invocate mai sus și se referă la circumstanțele care au fost constatate și elucidate pe deplin de prima instanță, având la bază cumulul de probe, care au fost administrate și apreciate cu respectarea normelor de drept procedural și susținute de normele de drept material.

În consecință, instanța de apel reține prin prisma jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, și anume cauza Rebait și alții c. Franței, că art. 6 par. 1) al Convenției pentru

Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.

Astfel, dat fiind că argumentele recursului sunt nefondate și combătute integral prin concluziile relatate supra, în speță lipsind temeiuri legale pentru anularea încheierii contestate, Colegiul conchide că recursul declarat este integral nefondat și pasibil de a fi respins.

Reieșind din cele expuse, dat fiind că instanța de recurs a constatat netemeinicia motivelor invocate de reprezentantul recurentei, combătute integral prin argumentele expuse și concomitent a constatat legalitatea încheierii contestate prin prisma constatărilor expuse supra, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru ajunge la concluzia de a respinge cererea de recurs.

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

D E C I D E :

Se respinge recursul depus de avocatul Croitor Alexei, în interesele recurentului Saranciuc Victor.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău Râșcani din 07 mai 2025.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii Bostan Angela

Dașchevici Grigore